

ГОЛОВКО Григорій Володимирович (13 (26). 10. 1900, с. Дібрівка, нині Миргород. р-ну Полтав. обл. — 31. 10. 1982, Київ) — архітектор, мистецтвознавець. Заслужений архітектор УРСР (1970). Держ. премія УРСР у галузі н. і т. (1971). Член САУ (1934, 1937–75 — голова). Закін. Київ. буд. інститут (1935). Впроваджував принципи соцреалізму в архіт. практику УРСР. Головний редактор журналу «Архітектура Радянської України» (від 1937); дир. НДІ теорії та історії архітектури (1959–76). Співавтор проектів планування міст Новограда-Волинського і Білої Церкви; ст. київ. метрополітену «Університетська» (1960),

«Політехнічний інститут» (1963) і «Святошин» (1970); будинку Ін-ту гідрології та гідротехніки АН УРСР у Києві (1953–55). Брав участь у виданні «Історії українського мистецтва» (К., 1966–70, т. 1–6).

Основні праці

Расцвет архитектуры Советской Украины. 1954; Проблемы сучасної архітектури. 1963; Архітектура України на новому етапі. 1954–1964 рр. 1964 (співавт.; усі – Київ).

В. М. Ханко

Бібліографічний опис:

Головко Григорій Володимирович / В. М. Ханко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-25379>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).